

Koborvár febr. 8. 1863 K. 573/200.

Tisztelt szülőim!

Tegnap volt becses soraimra van szerencsém válaszolni egész örömeimtel. Ez már apu és anyu írásai. T. i. az örökség, melynek se a politikában, se a társadalmi életemben, se a jogtudományban nincs helye, de a melyet szívesen és lelkendezve hozok neked elő, mintán az csak tisztelt szülőim kedvéért. Legközelebbi levelém célja volt a leghalványosabb némi bizonyos, saját szerencsém bevétele tőrsz. felől, s hiányoz mag, szülőim, nem csak saját érdemem lebecsült elöttem. Gondolom, hogy hátha abban a fióban az én leírásom mellett más becsesebb leírás is lehet, a melyet szívesen bevétele is a szerző nevével ünnepélyesebb hangnemen fogva jobban megírt a legközelebbi sor; hátha volna vagy fölszólal stb. küldött be valamint, s szívesen és némi kellemesülési magát, minthán dolgotaimat meg jarmarban közzé is írtam, s mint mellyé az ember egyáltalán közelebbi éri magát az én is, hogy előbbéget adjon. Nem nyughattam azon ölelést, hogy dolgotaim — ha később is nem is volna az — de most bizonyos feltételekben nyílg, s így leírtos évek óta történt, kezdőként kezdés inderem, egyet pontban alkalmas elvágatásom az, hogy leírásom — ha nem kell — tartozkodás nélkül visszafordulhat esél. Én nem vagyok "örökös", selen, "örök", kapzsi. Önértésem tiltsa az azon tömni háson is di = aóság után. Saját érdemem mellett, sőt felől, a "közöm" érdem is lebecsült elöttem, s lebecsült egész tisztelt szülőim némi sennem az életem, mintha én dolgotaim eddigi mellőzöttségisét nehezebb, tem volna. Köszönetem szívesen és előzetes mellyé az, a melyet a "nehezebb" jogosságát az életemmel fogva elismeri. De fogadja viszonosul nyilatkozatomat, s bizonyosítom az, hogy jogosságát az életemmel fogva elismeri, ha magam szívesen és ördög nevében magamult lapja érdemem látnam mellyé az által, hogy egy vagy más időben hónapig hever a szíves fióban. Jóhat soka, most is magam véleményemmel nem vagyok igazságszem az én érdemem felől. Dehát az az által, hogy a "közöm" ügyében, s valamint társadalmi önkéntesülésem igazságom anyagi érdem elismerésére némi sikerrel felhasználni is hasznosítani, úgy s szíves szerencsémnek fogom mindig inderem, ha szívesen is hat = hatol bármely levelem. De ha dolgotaim — melyek közül a jobbat véle = ket előbb mindig odajánlom — egyet egyet visszafordulhat is, angy nyugszom abban, hogy elő az így ördög és csak a szerző a "közöm" ügyében, a hit közt az bizonyos nem igazságszem magamult szerző anyagi saugos. Hiszen a mellyé is csak azt issem, hogy valamint tolatodni nem, úgy közelebbi se atarok, s megvallon ~~bevétele~~ inderem volna háson, hogy a napokban a posta leírásomat hozza meg, a melyet

azán Heckenastot szándékosan megkínálta, mert rögzesenmunká-
vált, hogy a dolgozat socialpolitikai hűszerű jobbitó irányánál,
& talán szédítéségénél fogva megértendő, hogy mint önálló-
mű is megjelöljék, & haszn, mert én jó hatást várok tőle.

Azokban esetkezése ut azt írja nekem: „Ha még valaméddig
vélhet, a kintön bizonyos ügyet is elintézhetsz, & ezzel a kintés
megint más phasisba lép, a mely ellen nem veszel órást. Ha ezé
kintés elörem, & még is a „hűszerű” is szolgálom, az nekem
szár öröm. Szabatosabbá fordulást felkíséleim lehet:

1.) Enich ut „Első is döritek” című social-politikeai irányú
elbeszélésnek a „hűszerű”-ből levő mennyomatási jogát
fixet nekem 120 forint & a kintés megjelölésor ad 12 ingyen
feldárnyt.

2.) Ezé örszeg nekem legfőbb hat hét alatt kifizetésit,
mivel az nekem fatalis penmiss. Ez csakon

3.) A „hűszerű” irányában nincs semmi kiveréssem, csak
az, hogy esetkezése örszö nőre figyelemre, mert irásom kissé kemény,
apó is sűrű levén, a szédítés ^{cau} bizonyosan sok n-er u-nak fogható olvasni
fel.

4.) Ha a kiadó kintája, & mint Heckenast szóra penmiss kérészt,
kintés alatt a postán megküldi az utolsó kifizetésorát, kintéssem
magamat, hogy a supervisiórol gombosodom.

Egyéb semmi! mert a kintés lehet diszes kiállítását — vési
szempontból is — csak ajánlhatom, de kötelező pontot kintés nem
szoríthatom.

Elan kintém, hogy felkíséleim tulajdosat lennének. De ha ugy
vald barnák, akkor kintésem vagyok Heckenasttal vagy bármelyiké
pessi kiadóval egyeztetni, hogy & besütéssem fogadom, hogy 150 ft-
dol nem alkuszom, inkább előfizetést nyitok, mert hét munkámat
adom más ki, „Saphira” című történeti regényemet 3 kötetben
& a „Partagi vörös” című alatt 2 k. beszélgemet is mindig volt eu-
pán Erdélyből 2-400 előfizetők & nevem. A kintés kintés is
volna, ha nem veszelnem az előfizetés nyitást, a hosszabb
várakozást & kiadói vesződést.

Telintve azt, hogy sűrű kintésem nagyra vár, & gon-
dolom vagy 80 lapot más felkíséleim, itt pedig még vagy 40 van,
lehet szándéki mindegy 120 lapot kisebb regényformájú =
kint, & mintán a „hűszerű”-ből a kintés kintés véteit át,
igen kevésbe kerül az ilyen kiadás kiadást egy nyomatás =

hidonossnak, nagy hogy befektetett kölcsön nem hogy kockázatlanná,
és bizonyosan megkapja tőle a parikkárosi perczent is utána.

azon nyeménnyel fejezem be tehát levelemet, hogy az
egyszerűg ily módon létrejöhet, s nekem meg lesz az az
örömmöm is, hogy egyszer mind a kőporosnak is némi szolgálást teszem.

Gyulait és Salamont is üdvözölve, s magamat továbbra
is a szerkesztő ur szives jó indulatába ajánlván, helyes tiszte-
lettel vagyok

aláírt szolgálója

Galmáczy Sándor

Faint handwritten text at the top of the page, possibly a title or introductory paragraph.

1) ...
2) ...
3) ...

4) ...

5) ...

6) ...

7) ...

8) ...

9) ...